

NOTÍCIA PROBLEMÀTICA DEL GRAU D'ARQUEOLOGIA

per Josep Navalón Galicia i Rubén de la Fuente Seoanne

Al començament de l'actual curs 2013/14, la degana de la Facultat de Filosofia i Lletres de la UAB, Teresa Cabré, va procedir a la destitució oficial del que en aquell moment hauria de ser el coordinador del grau d'arqueologia, Juan Antonio Barceló. Aquesta destitució es va dur a terme sense informar en cap moment a l'afectat, que va tenir constància de la mateixa una vegada conclòs tot el procés burocràtic, en una ostentació, per part del deganat, del tan clàssic "ja sap vostè on és la porta". Si bé és cert que els estatuts de la facultat permeten aquesta mostra de falta de respecte, tant professional com personal, cap a un col·lega de professió, per part de la figura de poder quasi omnipotent que sembla voler ser la degana, els i les estudiants del grau, vam considerar primer increïble, després indignant, aquesta actitud. Des de la configuració del grau d'arqueologia amb l'arribada del Pla Bolonya, allà per l'any 2009, el deganat, el departament de Ciències de l'Antiguitat i de l'Edat Mitjana i el departament de prehistòria, tenien un acord, que era que tot i que el degà o degana podien escollir els coordinadors de les carreres a dit, es comptaria amb la seva opinió

en aquest procés de selecció, de manera que, en el cas del grau d'arqueologia, s'acabaran "repartint" ambdós departaments la coordinació de manera anual. De tal manera que quan un coordinador acabava, passava a ser "ajudant" del que anteriorment havia estat sotscoordinador. Durant quatre anys, aquest sistema va funcionar a la perfecció, fins que la degana va destituir al que durant l'any passat havia estat sotscoordinador i a qui li tocava aquest any gestionar la coordinació del grau. En una reunió convocada pel mateix deganat, el Departament de Prehistòria va sol·licitar que si es destituïa al representant de prehistòria, trobaven estrany que no es fes el mateix amb el de clàssiques i medieval, ja que entenien que era necessari un relleu general de coordinadors. Després d'insistir molt, la degana va acabar per confessar que no destituïa a l'Helena Kichnner, representant del departament de Medieval i clàssiques, perquè "no volia fer-li un lleig a l'Helena" a part que, segons ells, havia d'acabar una "tasca" en què portava immersa des de l'estiu, i per a la qual necessitava ser ella la coordinadora del grau. Davant d'aquesta situació, el departament de prehistò-

ria va convocar un Consell del Departament per informar a la resta dels professors, i va convidar als estudiants del grau a participar-hi, ja que la representació i vot estudiantil en els consells d'aquest departament és total. Aquí va ser on es va informar de la situació als enviats per l'assemblea d'estudiants, que posteriorment van comentar-ho amb la resta dels nostres companys, provocant així la convocatòria d'una nova assemblea.

L'assemblea ens submergí de cap en un procés de lluita constant amb el deganat per la millora de la qualitat de la universitat, una lluita que a dia d'avui encara funciona com la brúixola que dirigeix i determina les accions dels estudiants del grau. Convocada a mitjans d'octubre, l'únic punt del dia de tan multitudinària assemblea era obvi: Com podíem els estudiants mostrar el nostre descontent davant d'això. La conclusió d'acció a què es va arribar va ser que hauríem informar millor, atès que tot semblava massa esperpèntic com per ser cert, es va configurar un document en el qual es detallava amb precisió quines eren els dubtes dels estudiants i es va enviar amb la intenció de permetre la degana donar la seva versió de la situació, versió que pensem, hauria d'explicar tot, ja que la situació era

massa absurda. Per donar-li una major rotunditat a aquestes demandes, es va acompanyar de diversos fulls en els que es van estampar les signatures de gairebé la totalitat dels estudiants del grau, ja que no dubtàvem que si demostràvem a la degana que els que protestàvem érem la majoria, aquesta ens faria cas i ens contestaria a la carta, per tant, vam quedar un dia per lliurar-li la carta a la degana. Després d'un primer fracàs a causa de l'absència de la degana, vam quedar un segon dia, havent sol·licitat una cita amb l'antelació d'una setmana, per així poder tenir una hora i mitja per parlar exhaustivament del problema que vàiem. Quina va ser la nostra cara al arribar el dia de la cita amb la degana i trobar-nos que no hi era. L'excusa oficial, donada pel vicedegà d'estudiants, Ignasi Fernández Terricabras, era que havien entès que els i les estudiants volíem reunir-nos amb un representant del deganat, i no amb la mateixa degana. La nostra indignació al moment va ser enorme, encara que també és veritat que la covardia de la degana a l'hora de trobar-se cara a cara amb les persones a qui en teoria hauria de servir és prou coneguda a la facultat, no va deixar de sorprendre'ns aquesta plantada.

Enmig d'aquest cúmulo d'emocions, el vicedegà d'estudiants ens va convidar a entrar a una sala per tal de discutir la nostra problemàtica. Allà, i amb aquesta actitud tan ladina i tan falsa que ha fet del Terricabras un grandíssim representant d'una degana massa covarda per sortir del seu despatx, se'ns va intentar vendre la perdiu amb el tema de la coordinació del grau, arribant a repetir fins a tres vegades en una frase que la Maria Saña, professora del departament de prehistòria, ja era, de facto, coordinadora del grau, i que no havíem de preocupar-nos més. Com els estudiants no som uns inútils ni uns nens que no sabem portar la nostra pròpia vida, per molt que es repeteixin algunes persones que sí, ens havíem preparat bé l'entrevista abans d'accedir a la mateixa, la qual cosa ens va permetre, de manera força lapidària, l'anar tombant un a un els falsos arguments amb què el vicedegà, d'una manera molt poc treballada, va intentar relaxar les masses i retornar-les a la seva gàbia. Bé, doncs la massa va agafar la clau i la va llançar ben lluny ja que aquest va ser el punt d'inflexió de la lluita. La plantada, per part de la veritable responsable de la situació, i el poc esforç amb què ens van atendre va ser el que de veritat va motivar

tota la sèrie d'esdeveniments en què ara ens veiem immersos.

Passats els dies de rigor que atorgàrem per a la contestació de la carta, però no passada la indignació pel tracte rebut, els estudiants vam tornar a reunir-nos en assemblea, per discutir la via d'acció, donada la ignorància de la nostra situació per part de la degana, i l'absència de tota intenció per part seva de canviar això. El missatge que predominava era clar i concís: No voleu millorar i els estudiants us exigim que ho feu.

Enmig de tot això, el deganat va començar a apreciar el descontentament entre les esclatxes de la porta dels seus despatxos, així que van enviar una "expedició" a les classes de primer, segon i tercer d'arqueologia per tal, deien ells, de conversar directament amb els estudiants. El resultat d'aquesta acció va ser bastant catatròfic pel deganat en totes les classes. Aquest saldo tan negatiu es deu, principalment, al discurs canviant i sectorialitzat que van practicar la vicedegana d'estudis de grau, el vicedegà d'estudiants i la, ara, anterior coordinadora del grau: Helena Kichner. A la classe dels alumnes de primer, tractant-los com idiotes que no saben el que fan, van anar amb la postura de l'argument d'autoritat, és a dir, a

treure pit. Van acusar als alumnes de tercer i quart de manipular i de ocultar informació, però sense especificar mai el per què de tan greus acusacions. Els alumnes de segon sembla que els van tractar de manera més "adulta" però sempre deslegitimant el discurs de l'assemblea i dient que els que s'organitzaven per boicotejar la facultat eren "quatre violents". No van haver de veure les desenes de fulls de signatures que se'ls va adjuntar amb la carta. O ni tan sols mirar la carta.

Quan els va tocar afrontar la situació de parlar amb els alumnes de 3r d'arqueologia, el seu discurs va ser tan hipòcrita com canviant. Va ser en aquest moment quan es va descobrir la veritable raó del cessament de J. A. Barceló com a coordinador del grau. Sembla que en una reunió al juliol de la comissió de grau, el professor Joan Anton, va votar en contra de les propostes del deganat, la qual cosa va fer arribar a la conclusió als integrants d'aquesta comissió que Barceló "ja no era digne del seu confiança" i per tant, van decidir destituir-lo. El to conciliador amb què es van presentar no coincidia en res amb l'opinió que van expressar d'aquesta classe en altres cursos. Van haver moments de tensió quan es va intentar ridiculitzar la protesta al·legant que només es dema-

naven microscopis, però, els alumnes no van cedir i van aconseguir forçar una reunió amb l'equip de coordinació de grau en la qual es va prometre escoltar l'alumnat presentar les propostes necessàries perquè la comissió de grau pogués, davant la reunió de la comissió de grau universitària, defensar els interessos de l'alumnat.

La reunió, va ser d'un debat intens els quatre cursos del grau en conjunt van presentar una sèrie de reformes, les quals ja s'havien preparat en continuades assemblees que els alumnes organitzaven cada dilluns després de les seves classes respectives. Així doncs, després de diferents intents de desestabilitzar i intentar ridiculitzar la protesta estudiantil es va aconseguir que la coordinació de grau escoltés i portés a les nostres "reformes" a la reunió del consell de govern. També va ser en aquesta reunió on es va establir a la professora del departament de prehistòria Maria Saña Seguí com coordinadora. La nostra sorpresa va ser majúscula al assabentar-nos que la doctora Helena Kichner, en la reunió amb la COA, no va defensar res del que havíem comentat en les reunions anteriors, així doncs, des d'aquest moment el grau està en contínua lluita per poder intentar millorar-lo no deixant així que la nostra veu i peti-

cions no acabin en un cul de sac.

Un altre front, obert encara a la data de redacció d'aquesta notícia, és el del conflicte que tenen els companys de 1er del grau. El passats dies 8 i 13 de gener, els companys de primer d'arqueologia van realitzar l'examen final de "Lectura de la imatge artística". La problemàtica amb aquesta assignatura rau en el fet que va suspendre més de la meitat de la classe, ja que l'examen no s'ajustava al material docent donat a classe, i que el professor en qüestió es va negar a efectuar una revisió d'examen, la qual hauria de fer per ordre i decret de la facultat, sense que el deganat no es molesti en defensar als alumnes davant l'atac indiscriminat de segons quins docents. També es va negar a efectuar una recuperació del mateix, la qual també, en teoria, hauria de ser possible en aquesta facultat, segons el codi legal de la mateixa. Les humiliacions durant el curs van ser constants, com per exemple, lectures d'exàmens d'alumnes a classe, tothom sabent a qui es referia, tractar d'ignorants a persones en concret enmig d'una classe o fins i tot arribant mitja hora tard a les classes, actitud que es va exportar fins al dia de l'examen. Fent una mostra de solidaritat entre ells, actitud que ja no es veu per desgracia

dins la alienada universitat en la que ens trobem, van fer bloc, i fins els alumnes suspesos van esforçar-se per lluitar pels drets de tots els seus companys. En front d'aquesta situació d'unitat comuna entre el grau d'arqueologia i el d'història del art, també afectat per aquesta situació, el professor en qüestió, ha passat a la repressió barata: Els alumnes aprovats amb notes més baixes i properes al quatre, han sigut suspesos amb l'excusa de l'actitud mostrada al afegir-se a aquesta lluita.

Com es pot veure, aquest any no ha sigut, ni molt menys, estèril en quant a les lluites dutes a terme per part dels alumnes de la nostra facultat, que cada cop veiem, i ara mes que mai que amb aquest clima de suposada "recessió" que no deixa de ser una expressió més del procés de radicalització del capitalisme en el món, com s'està venent la nostra universitat a uns interessos que, com és obvi, no són propis de la classe de la que som integrants. Per això, i per molt més, és pel que és tan important unir-se i lluitar.

"Perquè si no et donen, pren".